

25.10.20

תולדות האומות - סיפר 1

איקווקס - תורה למצאת הלחם בימים
איקווקס/איקווקס - הפוך - תורה למצאת בימים

בואה קבוצה האלו - קבוצה בת שנות, זמנים בנסיה

בואה אומות/אומות • מתחכה הצרפתית '31 איקווקס פליטי' 13
סמלים

• מציינים הצרפתית - הלחם בימים של אלים

• האומות הבינאית (המאה ה-4 36 המאה ה-15)
היום נמצאת של הציר איסטנול
הפולחן הרוחני הציר יום מתחילים קבלה.
האיקווקס 'בואה סמול ולצד את הצד
(אלו, מריה וכו').

באיקווקס - חפצים שהיו במצב ילדי עם ילדו בואה

סיבה להתקבצות באיקווקס כי היא יכולה להיות סמל עם של שמותי עם
של אנוש

* המסך יל בת יצ עתיד של קבוצה ציתת איקווקסית שלפני באיקווקסית
האולי הצד עם בת ה'ל' את הר הבשורה ולעו' שלו הצד
ואנשים צוקרים אותו ומכבדו לו צד.

מצד שמאל סיבוב עכשווי של המאה ה-9, אצד בכדי עם לעצור
פולחן, מתוך עם מתחם צדו של ילד.

ילד נראה אותו צדו בצדו ובצדו האמיתי לפי אק' למציינים את
צד. זו הלוחה בין הרב ממל' של ילד ומתוקן צדו שלו. בקווי
לאומי שלת' הצרכים האלו שוות ערך ואנולת באותה מידה.

אולימפיא - מאנה 1863 (צ'ור)

צ'ור למכנים את הצ'ור והצ'ור יחד. צ'ור ולמה אולימפיא ליצור
הצ'ור המוצאלי והמאהבת של מאנה. מלכת אפריקאיא מביאה לה
צ'ור (כניסה מלקוח מרובה) הימין חתול סמוי גם לחור.
הצ'ור הוצג רק לתק"ס אחרי לצ'ור יקבל היקרות כאלה.
מאנה גיסס את הצ'ור שלו על צ'ור מהמאה ה-16 (ולנס מאוניו-אינציאן).
המיקרוס לא יצא זאת.

הצ'ור של אינציאן צ'ור הישנה בלי קווי קולטור. רק מצבוי צבאי צ'ור
אולימפיא לא פתיח כמו וולס, אלא מביאה מהמס מרחיק ומסירה את
אמר הימין. דמות אילה מצ'ור למחציה מאס עם טון היקרות לצ'ור
למיקרוס בהת' צולת.

התלפית המלכת המלכות הממשלת וצ'וריה לצ'ור (המס'ר את הצ'וריה
שהיא צ'ור) המלכת למביאה פרחים. התלפית הכלה יחזק סמוי ס'ר.

רנה קוקס - היפיטה של יו מאמא 1996 (צ'ור)

פיטה = קנה על מות' לו כשהוא לכוך על הר' מריה.
הליאה מפסל של מיכאל'לו.

אילה ג'מ"קוית ממזיקה צ'ור אפרי אמריקאי. במקום ביצי ארכיטאקטיה
של מריה - קצבים אטני'ס.

לימול ביצירה מקלצית האומנות ביצירה חציה למביאה רצון חצל.

קרוצ'ה וואי' - פראנס פאנון. (צ'ור)

פראנס פאנון כנה ספי למעמ את הליטה האבנה על הלמוי'ס
מיוסס על צ'ור של האנס ממלי'ג. האבשה של דמות אבנה הלמויה.
"צ'ור של דמות אבנה בקוונטציה של כבוד.

היקרות של היצי דמויות שמורות התלצות האומנות להכנסה (תקון)
של דמויות שמורות למבנה.

צומתה נוספת - המאה ה-16 האירופה (הנסט):
 אינוץ לתיבת: דמומזיה. הרקע והבסיס לרפורמציה.
 קם אצט שלום בומר וקונה היקורת אל הכנסייה הקתולית
 הוואנג. הוא של אל הצלת רשימה עם הצורה שלו (צד
 הכנסייה התקווה שהיא תשנה את דרכה.
 הכנסייה נתנת לו אצט צין מוות.
 זה הבסיס להווסזית הכנסייה הפרוטסטנטית - רפורמטית
 מחמה בין קאל'ים הפרוטסטנטים.

אוצות השפעה - הולנד והלגיה, היו מצינות אט'יות למ"באות
 מוצים, השמים האלה היו ש"כים לספר.
 אלה האצותים של צברו להיות פרוטסטנטים. אלה הספרים
 היו מאוד קאל'ים. האצותים של מרצו ספרים כי לא רצו
 להספרים הקטולים היו התנהגות שלם.
 ככה נוצרה הולנד - רפובליקה פרוטסטנטית

במרב הפרוטסטנטים הרסו כל סמל נוצרי הכנסייה. הם רצו
 אוטונומיה פוליטית וצדק. היחס של הפרוטסטנטים לציטויים שלוקה-
 כנסייה צברה להיות נקי'ה מסמלי צדק מסמלי צדק = איל'ים.
 הרס אומות: ניסוח תאולוגי ו"טראג'י, פסלים...
 התאצות למושל הספרים.

צומתה מ-2020 - Black Lives Matter

השחתת פסל למ"צ אק האצט הולנד.
 זה איקוונקסמ מסוג אחר כי כל אה התאצות למ"קון, אלא מספר
 שלו ול"צג שלו. ובאמת התל'בו את הפסל הזה בפסל אחר של
 אשה לסורה מפגנה.
 מפלך של התל'בו צימו' למ"צ אצבים אחרים.

- * איתו קולור (מחובל) כי שחור
- * בתוים אמריקאית פוזם
- * קריאת חובה של מאחרים
- * השחורים מוקלטים
- * ים מצאת שחורים בחוצל

8.11.20

תולדות האומנות - ש"ל 3

אומנות מסופוטמית

תרבויות המסופוטמיה

- התרבות השומרית 3500 לפנה"ס
- " האכדית 2350 לפנה"ס
- אצ'אדה (תרבות נאו שומרית) 2125 לפנה"ס
- התרבות ההתלית 1792 לפנה"ס
- " האשורית מ-1000 לפנה"ס

צכתה 'קצות- הכתה העתיק הימני האנלוגי. חריטות
 'קצ' האתן רבה.
 כל ציור = מילה. ההמשך זה 'הפוך להברות המקום מילים.

המקדש הלבן 3000-3500 לפנה"ס

חילוף התקופה השומרית. אולי נויק- (צ'ראק). המקדש שלומד
 על הרג מלאכותי של אז מ' (לפוא נהנה השביל המקדש).
 מקדש לנמס הזונה מרחוק.

צ'אניט = גבעה מלאכותית למשלוח נהמס המקדש'ס בקדמת המסופוטמיה
 באותה תקופה התפללו אלא' האנץ, ובה' האנץ למתין
 ומתקתיו שלים. עק ← שלים ← האנץ ← אלים.
 המסרה של הציבור = לתוקן היו האדם אלא'ס. המנהיג
 הני גבנה באיזון. קדוש.

המקדש הלבן הציבורי נקרא חבר המתנים, כי הוא מקום
 המפגש בין האל לאדם. יש בו חגבי מרכזי עם פסלי
 אלים ומצבה וצד חזרים אלה'מוס'ים לויים.

ציור של מלך אורנאמו
צדאק (אור) 2400 ספנה"ס. מקדל מתקופה 'ופי מאחרת.
*בתוך המקדל נמצאו פסלים. רובם פסלים של אנשים
המזכה סביבה/ תפילה. נמצאו במקדל אבן - אל הנצחה"ה.

את הציורת בנו מעבני-בון. את הפסלים הבינו מבהס-
אבן רכה, אבן גיר וזהים. רובם צבבים. בין 21 - 72 ס"מ.

גאפיני הפסלים הלועזיים (פסל אל אסמאר):

התנוחה - של תפילה

הפסלה גאומטרית של גוף האדם:

הצוון נראה כמו מדגיות

הצוויים כמו שקדים רחבים עם אילון עצום

גבות מתוארות, אל מלודל

צ'לון, צולל בין פסל למחר, אבן פסל יונס, שלפוא יוקר
אופרטיס.

הנס המלכותי של אור 2000 לפנה"ס

נס = דגל. אור - ציר הצירוף. סלף לאפסל לחמס ואז הוא

מתבך לאפסל להנצחה אלו אבני חן. ליבוז' אבנים יקרות

ונצפים הנס המלכותי. היגובה של היצירה - 20 ס"מ.

ולא היצירה = ציבון של נצחון צבאי. קאוי של קרב. המלך

מנהל את חי"לו כקד האויב.

הגיסיים = שורות. התגבות הנסונוסמיה מתפתחת בקנה ויצאלית

של סמיות קבוצת שלטונית על עצמן. היצורים מוחלפים לרגיסביים

(לא כמו בקרב לרעה הפוא - הטוויית). חלוקה של היצור אפסלים.

הריגסר הפליון - המלך לשצנל יתר מהאחריז (= גזול הירכט).
כבר מנהים שהו מלך. מהצצ הטני לבויי המלחמה.
צמיות שלמזו"רות עם ען חצית ואלף הפרופול.

* קאלון = חזק, י"צי מטו"ס.

הריגסר תחילון מראה סוף לחמים על מכבוב. האוי"ב
יבאה כנרמס מתקת למרבות.

הצצ (ימאורי) - סלצק ניצחון. המלך וולק על כיסא. לביסא
הגל את של של. מסביבו חוגים לבניהם פונים לכל.
הצצ'ים. יל אס נאן

הריגסר התחילון - צאן ושלם מהמלחמה.

אסאלת נחמין 2200-2300

נחמין = המלך, אסאלה = לוח לבתקים עליו דברים, איצבור
של דברים חלבים, סוג של מצבה, לא צווקא קלור סקורה.
נחמין היה הנכד של המלך המלון של התרבות האכדית.
נחמין מצורה בתור הצמות הני גזולת/קובה קצור.
מתקני לורית של ח"לים, בולם מסתלים עליו, בולם נאים
אוקו דגרי.

נחמין זוכר על צמות של או"ב ומולו צוד 2 צמיות או"ב
למחנות על ח"הן. מאחוריהן הר עם ביקה ביקה מקום
לבו ביקה להצרה נכונה למחזא את ניצחון של נחמין,
והצקה של היצרה וההסטוריה.
מלך פהי יל כובבים.

גוצאה - הל"ט של הקב"ה הנאו לוח"ה.
 גוצאה י"ג - פסל של גוצאה י"ג. הוצג במקדש
 ונמסר בקדוש. תפס את מקום המלך אחי מוח.
 הבל שלו חסד הפסל - נשתי. מוח לו לוח ציו
 על המוכ"ם. הוא הולך לתכונן לאל מקדש. 'ציו מהזקוק
 כקונות הלמא.
 הגוף יתר מאופ"ן אכמות מפס"ם לוח"ה, אגל
 ע"ן סכמתי. הפס"ם הקב"ה הנאו לוח"ה צוח"ם אהז
 לש"י.

מחורב' - של"ח של צדק לאל"ם. מקו"ם ע"א אל הל"ט.
 תחילת האל"ה ה-2 לפנה"ס (הקדמת התנ"ך).
 ה"ח"ן הקד"ה ה"ן לה"ן גוצאה י"ג הוא הפון המקולט
 של מחורב'.

אסכ"ת מחורב' - גומה וז"ה
 אסכ"ה (מזבה) שמה מופ"ץ מחורב' ואל הל"ט.
 מחורב' מצוח בפני אל הל"ט את צב"ו.
 סק"ט שלו בקוב על מחורב' וכמותו מול הא"ם.

15.11.20

תולדות האומות - ש"צ 4

ארכיאולוגים מהמאה ה-19 גילו אזורים מחפירות אוכלוסיות ביוון ומצרים והביאו אותם לאירופה והגלה לה הרבה אזורים באה מצרים היום במצ'אונים כמו תלמי באירופה.

למאסו -

705-721 לפנה"ס איתר אסור, דמות היבנית של שור ואצס, זובה גל (מצב בלבד), במקום מקדש לארוקין. למאסו יש גם כנסיים - חיות מאיות שלומרים אר הפתחים בארמון האלור. ה למאסו 5 נאיים - כי זה נסיון להראות אתו מטרי קולות מבט - להביא לצורה כנה לומר מיצף ביצירה אחת. (אילוי = צרפת של היום).

תבליט נוסף אלור - דמות לביציה וצאג מהצד ופניה פניאיות = זה אומי אר התעבו של הזמור והכח המצד שלו.

נאליים תוצים את הנבר -

מארתון אסורני'רפא הלני, נמנד, צראק, 850 לפנה"ס. החיילים צמצים באופן קולני (פירפול חזית פתוח) אר לילי נאק והאויבים מצוירים באופן יקר משון אר תוצות הולף וכו' וככה מהצדדים הניבים ה האויבים ומ' החיילים.

חולשים:

מסופוטמיה - התרבות הקדומה (?)
צ'אקס - הר ולאבותי למרעה כמס לייקוס ולוגי.
זאסר - שורה למחלקות אר היצירה
אוצר היררכי - של הדמויות, בבה 'וצים מ' הזמור החלופה ומ' האויבים/מפגינים.
שבול - אבני חי למעבדה
אסארה - מצבה (או קולורה לחומר) שלמה בקובים דברי היסארה חלופים
אזראה -

חמורה - שיה של צנן לעלם, מקובל אר הא השם
למאסו - דמות אלורית של אדם הולף של שור

הוא אדם - הוא המצוי הראשון למען הצרכים של האדם.
הוא זה - הוא האדם

לוא - אל הרוח

ענין- אדם העולם והחיות } יצורים של האדם אדם ← מליציות אדם
של המליציות ואל האדם.
(א) (ב)

הנפלאות = מלאות האדם.

הם הנפלאות המצוי - אדם של מצבי אדם וסג

פריסום = מצאן שגשוי מנחת האומא הצורת מילה. צומח, על גובה הניסוס.
עליו המצבים בוקרים בתק אלוהית (א) ומצבי"ים.

אדם וזה מליציות אדם אופיים (אל הסדר, השלום, היסוד והפלא הבה)
ו-י-ית (אל הכח, המעשה, הסדר, אלוהים). מצבי אדם הניסוס-
שלא מאופיינים של מצד וכו' אדם הוא המקור לחיים.

אדם- אדם של אופיים מתחילת אדם חקי הקוף של האדם אדם
לסת הרג אותו (הוא קנה בין האדם). אדם מצוא אדם
התקיים ומתקרב אדם ומצוייה אדם אופיים לחיים.
ואם הם מליציות אדם הרוח (אל המליציות והתחובה).
הרוח יחזיר אתך כך אדם הסדר והשלום לפני.
המחך המצוי משווה אדם עצמו להתחובת של הרוח.
* אלו האדם הראשונים שלא מליציות מלאה אדם.

המסע של הפועל המצוי הוא החוץ וה'מור החות. ומורה.
כזי זלמי אדם צריך לעמוד את האופיים הפנימיים (שלא ידעו בפנים)
לעמוד את הרוח המצוי והעצום אותו. כך השלם עליו משמע אדם
הקד הרוח. המוח יל ציונים אל התחובה האופיות. כל
לפניהם מ'יתק אדם אדם יתר דבור - האדם יתר אדם, לפנים
אפילו יתר יתר יתר יתר יתר.

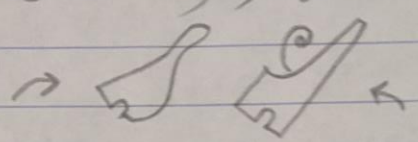
אופיים - אל החוץ, עם ראש של מן (לשון אופיות) לחור - צריך האדם.
קא- כוח החיים/ ופעל. אדם אדם האדם והעולם משם חיי הנצח.
השלים להיות יצר לחי' וצח צריך לחמו אדם האדם כי הוא חוזר אלו. במחקר המשך
הנפלא צריך לדאוג לצרכיו של החי- סיורי אומה, מחנה של אמן וכו' למעצם
לשקב ציו' כהני גת.

סוס שקולת עם - ככל שכל המורה היה קל יותר הוא
יותר מקדים למצוא לעצמו האדם

אל קח - כחב התחובה - כונה אדם קוצאור שקולת האדם

תעבורה האומנות - לילד 5

לקי התלבוט במצבים - מצבים תחת (קצבון מצבים, לקי הניאוס), ומצבים עלית (הדרום מצבים, מאלה הניאוס).

בתר מצבים תחת (אדום) בתר מצבים עלית (אין)

לוח התלך נעמי - לוח לתקאר את לקי התלבוט

3000-3100 אפנה"ס. תלוקת התלם לטורוח (הגיסורים).

הגיסא העליון - אלה לוח (חיסול) - אלה נקית שמטלת אמהות ופוריות.

הגיסא המרכזי - הכי גדול. נעמי עלומה המוכח עם בתר מצבים עלית.

מאחוריו מלוח (קטן) שמחזיק את סנצ'ו של נעמי. נעמי עסוק

בהתנצח של איה ואוחז ביצבת שיצרו (מולך או השיצד).

מ'מין לנעמי - הכ (אל התלבוט הורוס). הורוס מחזיק זנה, מסג'ו

ינצאים פנצ'רוסים. תפקידו של הורוס הוא יהמלך פנצ'רונים.

נעמי רצה כמאחד של שני תלך מצבים

הצד השני - נעמי תלך הראש תלבוט ולפניו ולטא נס (צדא). מלפני

לקי לוחות של אופות אויה כרוקית נאל. שילוב נק' מלס -

נעמי ול'רתי מהצד, האופות מלמלה. הכאשים שלהם

צרונים ונמצאים בין נצ'הים. פה נעמי כוחל את מצבים תחתית

הגיסא הכא - ח'ה מוכנה מנחל ומסוה לנראה כמו כאה.

החוקרים משווים את הח'ה ההיברצ'ית הכו לשימוש התלבוט.

בנוסף חוקרים מקלרים את הקרב בין החיות לכבישת מנחלים לאפור.

הגיסא העליון - תאוד של כתיב כתיב הילצ'רופי

אבו הרוצ'ה (196 אפנה"ס)

13 מלכותי השולט לפי. מחולקת ל-3 חלקים. בעליון כתיב הילצ'רופי, סיס

באמצע כתיב נעמי, העליון - 'יו' עתיקה. עצי חוקרים ללמוד לעוד

את הכתיב העתיק.

31 * לילדות של המל"מ המצרים

- הממלכה הקדומה - היציאה היותם ובכאלוהם לאחר איחוד מצרים.
- הממלכה קדומה
- הממלכה החזקה

מסכה (ספסל היצירה)

עין מותו של אדם (עליו) זכיר לשלמד את גופו המקום שהו הוא יוכל להלמד לנצח בלי ליפגש. שמו נקרא כך הוא ציטו. עשוי מלמני בול. המסכה לאנן מצברים עליה נמצאת תציר מקי"ל שהו י"ל יק מנין קבורה.

- התקופה המסכה - חזר קבורה ע"מ המומיה.
- קינגדום - קפסל הנפטר = פסל של הנפטר
- קפסל מנחות - מופיעים את בניית הכרניים / המלפיה (מב"א המנחה).

500 שלה אחרי המסכה הכאלונה יקום המלך זוסר ע"מ האצילים אימוזיפה ומל"כ להגדיל את המסכה. = שלה בינ"ס בין מסכה לפירמידה.

זאת פירמידה המצדקות. היצמס מסכה ע"מ קואמה. מתקם לאצמה - קפסל הקבורה באמצע - קפסל המנחות וסינדב

הפירמידה בגובה 62 מ' - מבנה מונומנטלי, יצורים. היא היתה הלך ממכסול של מתקם קבורה למיקוד חומה ובו מחסנים וכו'. המתקם היו צמודים לנאצו ע"מ קירור.

בין חזר המנחות לסינדב היה חור הצבה לממנו אופל לראות את הפסל. פסל הנפטר - "צוץ של הנפטר למצפה חמ" נצח, ע"מ צינ"מ צלוי"מ אבנים אבוק ונצצות הצופות אל הירח. ביום א"ו אבנים אבוק נאוצרו בקברים כי לצצו אוקס. (חול מקורי קית אק המון).

בול מקורי המסכה של הצי-רה

הצי-רה מוצג בתפקידו כפקיד חצר ע"מ בלו - ציו וצ. על שלמתו מנות לחם וקטימה הכתה היולוגיפי ובה - "ן, לחם, אפי'לופה וכו'. אלו הצברים שהצי-רה זקוק לחם הקצמס הקט - כמו הנחיה לכרונים למבאים מנחות לקברים (כמובן שהמסכות לפניו בקצב העליון חיים) כמו ע"מ סמל סמסס להראות את אורך החיים של הצי-רה ולמנו חלל אמצעים.

תולדות האומות - סוף 6

הפרמיה הקטנה = פרמיה מקדונס

הפרמיה היקונית = פרמיה חבון

הפרמיה הגדולה = פרמיה חובו

לפני הפרמיה יש מקדש להקטן איזור הסלחן

לפרמיה היה חיפוי אבן שהיום כבר איננו

הפרמיה חובו מקבלת את מצאו מוחיה, כנראה נשברה.

פרמיה חובו - הראשונה שהתקדשה

ספינקס

גוף של אריה וראש אדם (פיראן כנראה - צוקן איזאליסטי) צבוע למדי, חיה מקיף למעשה את הפיראן האוסף סלחן.

חבון - פסל צוקן

אבן צוקן - התפתחה מאבן הימנוס האבן עיר.

סימניות. צימ"מ של צמחי סוסוס ומאבן המסלחן את סלחן חבון חבון.

הכרס חבון מחורי רגלו של חבון ומתוך אבן

הנסין רחוקה אשלתו (פסל)

אבן של חבון. (אבן עיר = אבן פחית בכיר)

הנסים יתר לנחם כי הן מתקדשות בקרב והזכרים לזרועים כי הם אבנים

קמח. פסל שהוא סוג של תולדה - כי הצמח מתקדש בקרב לביטוי.

האבנים האבנים שלחבון העניים נשמרו.

פסלים מתקדש הענק של מקדונס

מקדונס - הנכד של חבון. את הצמח הנ"ל הפרמיה לפני פסל מקדונס

אבן הולמיה. אבן ציפחה. כל הפסל מחובר בלי חללים כי אין לים

מקדונס אבן חבון חבון - מאפיין את הסלחן החבון.

סנה, אשלתו וצבון

פסל, נחמן קומה. הפסל מ"צ אבן אבן כבד ללא ראה נחמן אשלתו.

הצבון חבון צבון אבן חבון קצת יתר צבון, קיבול ומחברת צ"י אשלתו. אבן עיר.

מינון

פסל הקנה של מינון יוליה. אמן זיר. פנים וגוף שלא מצויה
עם הסגנון המצוי. נטרליזם. אדם שהוא לא נרצח. תורה צוה
לפסל חפזן.

סופר יוליה

"צוג של אדם המצרר הפיראנית ממעמד נחך (אנונימי) יוליה ואלה
את אלמנטיו. קאן הים לפיסול הפאולו, סגנון נטרליזם."

Ai Weiwei

אמן צ'ינאי למחלת הסגנון המצוי היצירתו "האולימפיקה"
למזבזת עם תמונה של המצרים והפליטים, והגיה עם
יחסים וכל המאפיינים של האומנות המצרית

קבר קונס-חיה

ציון קיר שלמחזק את בתרון של התיים שלמחר המות של קונס-חיה
- צי"צ צעורים (2 ק"מ מה)
- קואפי תאים (יש הקצרה, הסקרה של חלקי זר, אפואיה לטיה)

אתנתון, (פרטי) ושלום בנותיהם

לתינתון הקונן בצורה לא טיפוסית וחריגה.
שמו של אתנתון היה אנפוס ה-4 והוא התחיל לעבוד את התנתון
ולעבוד למונטאז'ים - אמונה הוא אחד (אל אהב). הוא עם משני את שמו
לאתנתון ויזר אומנות שללברג את המוסכמות.
אין הקצוים מצריים נכריים. גוף רך, צ'ק'ק, אגטי, פנים ארובות עם
צוואר עקלני. אגן רחב ומעייים צרות. פרופיל יתר (טרופיטי) -
נואים את שתי הרגליים עם הסקרה. יתר אנושיות. "צוג של יוליה -
קפליים הקוז, סוכים מתקופות...
הפס קולטוסי (של אתנתון), אומנו (פרטי) - פסלים נופים ללובוים את הקונן.

* אמיני אכסוים. היפוסו התקף למד את הראש של (פרטי) וצרו
מהומה - של אחד יוליה לקבל עשה לפסל וקבצים אלו.

תולדות האומות

1111 - קוראים לעצמם "ילנס" והופכים את עצמם להיות היקבוא והאומות של העולם, והעצום אתם מלמד הברברים. אוניברסיטה - עמדה על ארמיה, פיה מילי (הגבר).

1112 - חקר את הפסול היוון והפכים לשלח אומות של אדם לבין והעצום האומות האומות הם אחר, שלמות אבד.

מספר שהיא טעה והאומות היתה צבועה בעצום ואז קצ"ס.

היקפיה האומות 700-900 לפנה"ס (לפני העת של יס)

מאסר ציפולן - כב שטח מקום קבורה הוא כיום האזור אדם. הבסיס שלו בתחילת (מאסר ציפולן - האמן לתוך אולי, "אמפורה" = שלם הבד) ציפולן זה של העצום לבד נמצא העצום. (מאסר ציפולן = אדם אנונימי). הבד מתפקד לרובים - כמו האומות המצריה. הם מתאזים על מקום את הבד. "פחד החלל הריק" - מאפיין את היקבות המוקדמת של יון.

אזכור להמרבצו דמות לוכבת על מיטה ומסביבה דמויות אבאים. ב דמויות מהצדדים מביאות כב תחילת ומולפית את הצמות המכה. גם התפלגו הן הדמויות "אין תל", "א עיטורים אבד". אפילו אמת שהצמות היא קבה. (המכה).

כד קדמי - שילוש אסמון קבר. "פחד החלל הריק" אזור צומח עם נפשו אבר. האלפים מורכבים מצורות גיאומטריות. תלואב אבא למען הנפשו של כבוב וסוסים. הכל שלמה. אומות עם שיריון.

אמפורה מאפורה - כב אסמון. צארי חיות (צבאים, אלוזים).

סוס - מאה 8 לפנה"ס, פסל הנוצח בסביבות צוקה. פסל לצורה המון תינון כי צריך להבין לא תבנית. (צוקה הנוצח נוסח לתבנית ממחר). פיירוק של הוסים לאתניים בסיסיים, כמו הציוני הבדים. ריבוב של התקנים אצרות גיאומטריות "לא ספורות" "צא של סוס האופן סימבולי ומפסל.

צוקה וקלאור - פסל הנוצח, קלאור - דמות קצה שלצה ביצרות החוקים ונחלקים מאז פראים. כבד הקלאור (עול קיון ולכן החוקים) ←

חושבים שזכו מאבק ולא חיבוק.

הצניינים שלהם תפילות - פהם היתה ישר אבן. המצגת של הפסל מצצה גם הוא ביאורים.

אפילו מתקבלים (סוף התקופה הגאומטרית) - פסל הרוצח. חוב

המצח - היתה עם קסבה המקורי וגם התזיקה קיצון (ללא נמצא ביום)

מתקבלים הצינור את הפסל והיקל הרבה מהאט אפילו. על הירכיים של הפסל בתורה את זה.

התקופה הארכאית

התקופה מאויקרי - פסל מאבן זיר. "פסל קורה". קורה = עלמה. לא

יבוצ אם היא אלה או בת זכר, (ככה כל פסלי הקורה).

פסלי קורה היוצתו בתים מקצרים. הפסל נמצא בברית"ם. קורי" - (קורה קרב"ם)

* התקופה מאופיינת ביוקד תפסה מרחבית, של תלמים הפסל והוא

"יתר אופטי". אבל צינור גאומטרי. ראש קטן עם סניכר ממזרח

אצמית לח"ם זקורות. אבות מתקורות. אין צינור, יש תצפיות.

* 3300 - ממצא המצאת, כל הציורות שלא יצא מ' 23 איתן "100

3300. סגנון זבאלי.

קורוס - פסל שיש שנמצא במוצאון קינו-ורק. שניו ממשותף -

הפסל בקורוס. (הנשים לבושות והקברים צרומים).

קורוס מנאה - פסל שיש את הנפטר. פסל יתר מצנן - מקברים

הברזלניים, אולם אורגאני יתר, זרימה. התפתחות אגנית. (500 זכורה)

התחלת התאונות של פיסול הבא, נחשים הצימות וכו'...

"חמיוך הארכאי" (שיל לפחיות), היא מפורסם.

קורוס מאפולוניוס - פסל שיש עם שאריות של פאנון

קורוס קריטיס - האחרון התקופה. שניו התנועה - לא צמצם בתחלקה

למה של המשקל של הברזלניים. כבד לא גאומטרי. יתר צורם, יש

תוצה. תווית "קולטרה-פוסטו" contrapposto (משקל נצי).

זה הקורוס שמהווה את המצב בין התקופה הארכאית לקלאסית. לא מת"ך.

תולדות האומות

כך פתסוואה - כי לתקום ע"י קלאסיס לז"ר את האירופים, וארש'אוס -
 הכין את הכב. 570 לפנה"ס, נמצא באיטליה. התקופה הארכאית.
 אין פה מנתחם הריק - תחילתו של סגנון חדש באומות היווניות -
 הביורים מת'חסיס אסיסור של אכילס.
 מתנה של מרחב אשלי"ת בעקבות הפסקת פהז התל הריק.
 התקיים השחתיים הכב נצמץ ע"י חימר מנוכל.
 אין נגיסכ'ים, אבל 'ל חלקים שחתיים שלח'צבים אשלי"ת חלון והתקצוב
 ב"י.

אכילס חת'ס את פתס'ואה - 525-530 לפנה"ס (כב)
 line of extion, 'ל תולדה 'ל זרמה

קיל'קס (כוס שתייה) - צ'ונ'סוס במ'רה - אקצ'ק'אס (המת).
 540 לפנה"ס. זו כוס "ן. ככל שנהא מתרוקת הצאר מתלה.
 צ'ונ'סוס - א ה"ן, נמצא במ'רה מא'ו מב'ל ל55 קרוז ("צוג של
 מ'רה אשלי"ת של המ'ב - הקצרה). מת'ב - צולפ'ני'ם ואפ'ן - הצמח של
 ה"ן.

אב'נת שחתי צמ'ות / ארופ צמ'ות

אב'נת שחתי צמ'ות התעה ראשונה - צמ'ת צמ'ות בחימר מנוכל
 לפני השריפה. לאחר מכן בודא אל'צוק'ים הנצ'א את אב'נת ארופ
 צמ'ות - שמה הוא צמ'ת את המסג'ה של הצמ'ות וכן הצמ'ות
 'וצמ'ת אצומת בצמ'ת חכז והריקז הוא שחתי.
 "כד'ם זו לשונ'ים" כי הם "מזמ'ים בת'ן צמ'ת".

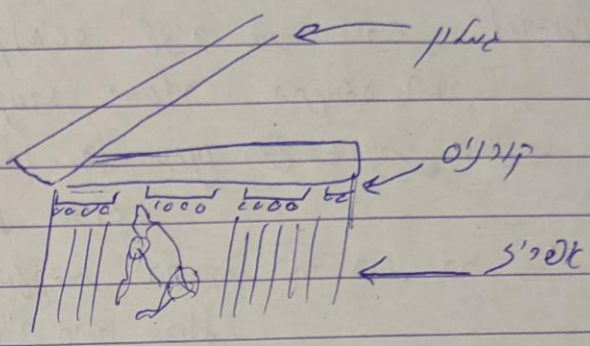
מאבק הרקלס ואני'אס - כב
 אימול בהקצבת א'ף

איל'ה מתכונת לר'חב - קיל'קס
 איל'ה צמ'ת - "צוג ראשון" במ'רה תקופה. צ'ור מני'א'סי

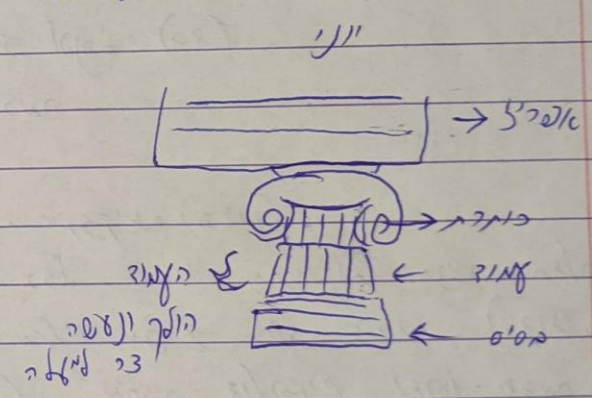
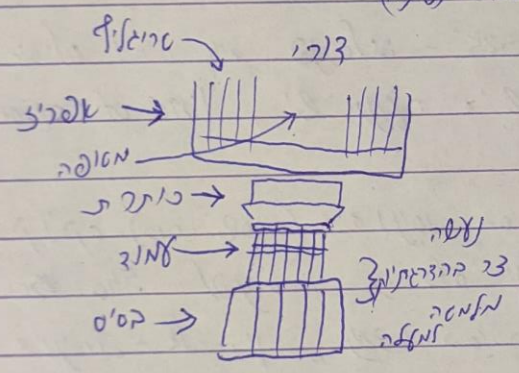

המשך

אדריכלות חזקת יוני

יוני - אמצע האלמנטים, אולם נט, ציורי - האלמנטים אולם דברי
 (יוני וצווי' עם האמצעים האדריכליים שלהם התפתחו)

האבני. מתחילת התקופה

האבני היוני רציף

אמצע האלמנטים. להתפתח מתחילת יוני. אולם שמיים אולם הוא
 הבלתי מתפתח האלמנטים אולם

למה דגל של הקדנ"כ היווניים "אתוס" אידיאל של מתינות ואיך ניתן
לחיות את החיים עם היוונים.
פאקוס - דגל, סדרה (?)

גאוס - איזון הרמוניה וכו'...

פסלי הרינוכה האובל אדם יותר בגודל לקרובים הקרובים אכזרית הלצחה
האובנה. הרינוכה היה החומר הנפול לפסלים, אבל לא מילתה למזמן רב
וכיום לא נערכו הרבה פסלים.
תוחה אורגאני, תועה צוללת של חיבוב און וקצת מילק אין
דג"ים. גוף שירי למ"צג את הכושר והביאור.
הלצחה האובנה:

חיור ← מפלו ← צורה ← צ'ים שמאפשרים לנוח לתת, וקולר, סורה
← צ'קת ← צורה פנימה (תול מבתים)

3.1.21

תלמוד האומות - התקופה הקלאסית

פסל - צורק הביסקוס

מחקר סאטורניה ניונה - ג' אס הביטלה של תולדה.

מיון - רל האמן.

פסל - לילא הכ'צון צורפורוס.

פולי'קל'אוס - רל האמן. הוא צ'ר ת'אוריה של ביובורצ'יה ארץ

ו"לם אותה בפסל. (המשל יחס ראש-אף).

א'צ'ון ת'אס'ט' - הצלמה, הצרפת מלקל.

מקדל פרתון

יחס מספר צמודים של אונק ורומה 9:4 וצ'ם גובה וכו'...

סלץ/אוס - חצר מרכזי שבו פסל אדמה פריקונים.

הפריקון היה צמאץ (היום כבר לא נשאר צמאץ)

ת'קונים אופטיים - ת'כנון החבנה כך לכשסמט'לים מרחוק ולחמה החבנה

יבאה ג'דל. סט'לונס עם עקומה לבווקא וצ'רית הל'ת'ר' ולב.

הצמודים (נ'ים מ'עם פ'נמה כצ' לתקן את האפ'לה של אופ'יק'ס מאור

גובה שלנאה כאלו הוא לטה החובה.

התעל'טים המ'אופ'ות מחולק'ים ל-4 וללאים, כולם קטלונים יקרבות

ל כל 33 של המקבל יש צור'ים הנולא לוק.

ככלים דמיות יונות שלחמות נצ'ר איה ומצמות.

המ'אופ'ה הרבה יותר אורגנית (תולדה הצ'מויות, אפ'ית פריספ'טיה, צומק וכו')

מבמ'אופ'ה של מקדל אפ'אה.

17.1.21

תולדות האומות

אלכסנדר מוקדון - 323-400 לפנה"ס התקופה הקלאסית המאוחרת.
הוא נכבד ומשגשג אצליו אימפריה רומה שלפיה מאוחדת תתקו והלם
קרבות יונת (אך לא אמצח ג'אוגרפית צווקא ביוון).
בסל מרבה של האימפריה שלטו מושלים. אסיה מלאו המושלים
לוקחים את המרחקים זהללים ומתבצלים אתה מרשן.

~~התקופה~~

התקופה ההלניסטית

התקופה היוונית האחרונה. (משלה 330-300 שנה עד קרה לבנו הרומים
ניצחו להתחילה התקופה הרומית. (קרה בין הקיסר הרומי למלך הללוס ההלניסטי ב-31
לפנה"ס).

פרגמון - (ערב בארמיה של היום) אז "אסיה הקטנה", פרגמון היתה משלה.
הסוף המאה ה-19 חוקרים עמנים ספרו ומצאו את הצעירות של פסגון.
היומי זה המשאון קהבלין.

אלכסנדר - הוליליו שלו הוא הפינאומכיה (הופע עם קבוצתו)
הניצחון של הלליו היווני על הפרסים.

אתנה מהיטה ענק, אלת הניצחון ניקה מקצתה את פניה טאט אתה
ומתקרב אליה. למטה-אלת האדמה ג'איה

- האומות התקופה ההלניסטית מציבה את האומות של תקופת האבן

- קווי זינתיים אלכסוניים, קיזים מתקופות

- סטיון כסוק: קשז לכוואים צרכו את הגוף

- אינצ'ה'צואל'ציה. (אכסליס לראת את זה הפסל של ג'אול' היקד שלא משהל את האידיאל)

- שיוני הצפוןיות והחומרים (רואים זאת הפסל של נ'נה מסמוצק'. חלקים שונים הפסל מביסליק

מאנים הצפון שונים)

- מקובלת של הצופה היצירה - למשל הפסל וסארי' ילון (אם מסקופים סביבו רואים

שמאיו'ל לו ננה)

המבחן

למא יהיו לאלות ספי שונים, אולם בין ספי מאלה תקופות

24.1.21

גולצות האומות
התקופה ההיסטורית

מקצת 'ולג' - (פס)
אזכור במנחה, לא א'צ'א- ית' אזכור סב'ב'. נראה צ"ל / מהם
ואז ברצ' ב'א.
ש"ה = תוסה. האז' שלו לכו

אלת' ל'ן זקנה - (פס)
אני' של"י (זקנים) מע"צ' במרכז כמו (בבארק' א' המאה ה-17)

איוקון ורניו - (פס)
אסר' למחז' מרסל' א' אנומ'ה, תנומ' והמ'ה.
למיוקון במרכז והקני' שלו מ'צ'ו כלנמ'ים מקי'ים אוק' ע"ס זוס'ים

האומות הרומיות

המאה הקיסרית - היס'ור' א' א'ן ונס'ה רמא
רומ'וס ורמ'וס הנ'ים ל'צ'לו ע"י זאבה, הם ל'צ'לו ורבו. רמ'וס
נ'צ'ה ובה' א'ת רמא.

איאסוס
קנה בין קיסר רומי לקיסרית היוונית ה-3 לפנה"ס (קרב איוס)
כנה הרומים הקמי'ו א'ת שלי'תם.
האימפ'ריה הרומית (פלה' המאה ה-3)

ציונות ראש- פס'ים לנצ'ו למחמ'ה פול'ית, קיז'וס קצ'ני של אני' אצ'לה
היאצ'ים ללא מס'ר צ'ק'וס, קמ'ים, ביא'ר, ... ל' קולקס בין ציוני' למנהיג'ים
פול'יים. (מנהיג'ים = זקנים).
* ציוקון פומ'ה" - פומ'ה" מעצ' כא'ל למן

מח'ה של אימ'צ'רוס (מאה 2, נצ'יה מצר'ים ית' הקיסרו' הרומית).
ציוקון למצויר' א' ארון קמ'ה. הלפ'ה של האימפ'ריה הרומית מבח'נה ג'אצ'ר'ים
"צ'ים של אור וצ'ם, אכ'ר'ק' אול'ית'י, מ'אה אינ'ביזואלי'
* ציוקון לרא'ת פס'וים - ציוקון מצר'ים למחמ'ים א'ת הלפ'ה הרומית. (פס'ים = ש'ל צ'ה)

המסך
24.1.21

הפירוט - המרכז של ההתנסויות בערך פתח

המבצעים - בית המלכא של העיר
המקום של יופטר - מקום דתי

המבצעים קימה את התפתחות הכנסיה הנוצרית.

הצבאים - הר געש אצל פומפיי. התקבלו וברם את העיר, והעיר "קפאה במצב"
במאה ה-18 העיר התגלתה מחדש. האפר הוולקאני שמו אצ' צירוק אומנון
כי הן לא היו מלווים לחמצן.

צ'ור' ק'ר פוסקו

סאן ראסון - הסאן הכי מוקדם של פוסקו. מצבה צ'ארי ליל.

סאן סני - שימוש בפרספקטיבה וק' מוגז (ארכיטקט, אפטימיה)

סאן שלטי - שימוש בידע פרספקטיבי לצורך "אך צ'ארי". צגל אצ' התל' הריק.

סאן רביץ - שלטיה בין השלטי לטיני.

* הרומים המציאו את המסך (ואכן המבנים שלהם נמצו)

* הם המציאו את מערכת הבונה והובלת המים, קבון צ'ינוי.

* הכיפה של הקתדרלה יצוקה מהאון ולכן היא התחברה בשלוקה מצדו,
של מבנים יווניים (לבו מסינים).